

heemkunde kring
DE VIERSCHAER
WOUW

scouting
WOUW

Vijftig gouden scoutingjaren

Ouders van nu....

Bij scouting werd nooit onderscheid gemaakt tussen rijke of arme kinderen, stille en drukke leden, handige en onhandige deelnemers. Dat verschil wordt nog steeds niet gemaakt. Dat onderwerp beschrijven ook Ton en Brigitte Kuijten in onderstaand verhaaltje.

Toen onze dochter Maartje zes jaar oud was, kwam zij voor het eerst bij de kaboutergroep van Scouting Wouw. Het was toen voorjaar 1991.

Vanaf het eerste ogenblik ging onze nogal verlegen dochter met enthousiasme iedere zaterdag naar de blokhut. Nog nooit is zij met tegenzin naar scouting gegaan.

Bij de kabouters en gidsen wordt geen onderscheid tussen de kinderen gemaakt. Of je slim, onhandig, of traag bent, spontaan of teruggetrokken, het doet er niet toe. Je komt altijd wel aan bod. De sfeer bij de leiding is altijd voortreffelijk. Dit heeft natuurlijk zijn uitstraling op de kinderen.

Het eerste kamp was voor ons als ouders een bijzondere ervaring. Je laat toch je kind achter voor drie dagen en nachten. Ik geloof dat we elke dag gebeld hebben hoe ze het maakte. Onze zoon Teun zat intussen bij de welpen en we hadden een lang 'kindervrij' Hemelvaart-weekend. Toch waren wij met onze gedachten bij de kinderen.

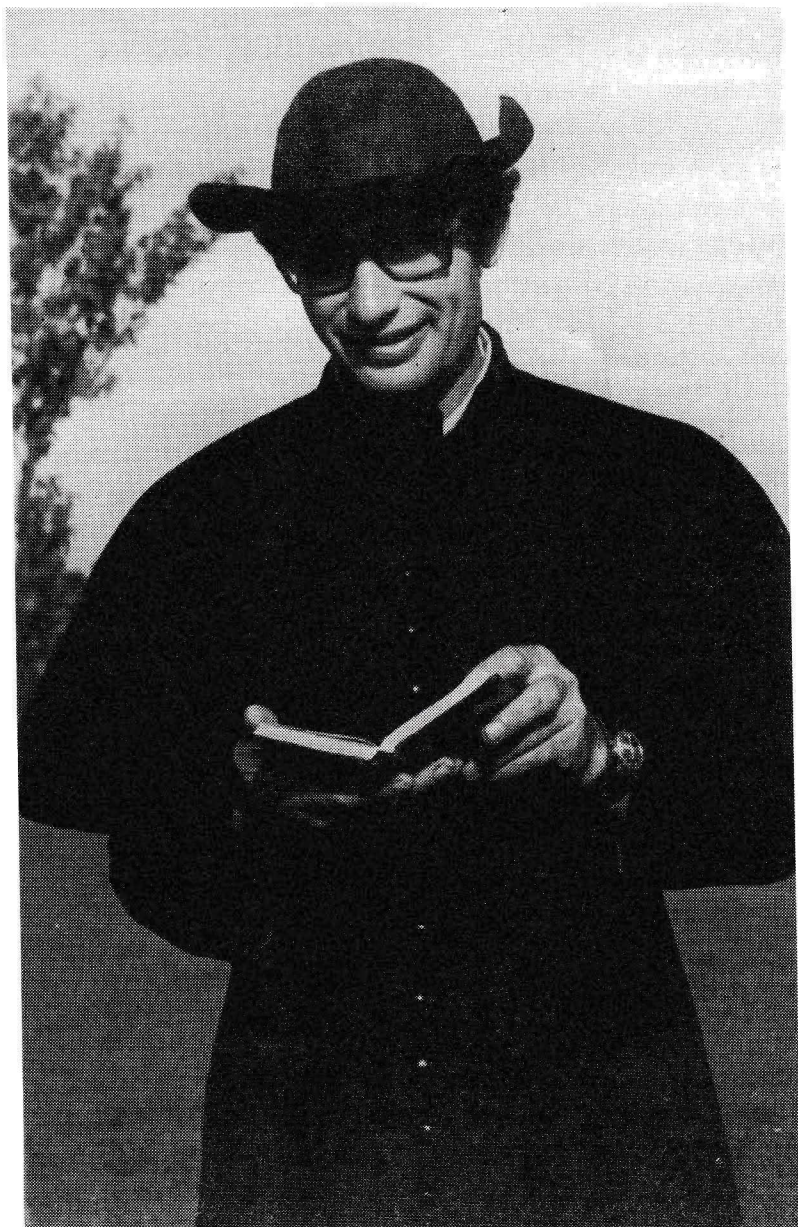
Maar toen we hen ophaalden, wisten we dat wij voortaan met volle teugen konden genieten van ons 'kindervrije' weekend.

Alle activiteiten die ze mee kunnen maken, zijn voor hen altijd een verrassende ervaring. De ideeën voor kamp, wintertocht, vader-zoon-dag, afsluiting, uitstapjes lijken onuitputtelijk. Ook wij tweeën gaan altijd graag mee.

Een pluim hiervoor verdient de leiding van Scouting Wouw.

Wouw, september 1996.

Brigitte en Ton Kuijten

Louis Voermans als pastoor Wolters tijdens een vossenjacht in 1978. (Collectie Christ van Oers-Wouw).

Deze uitgave werd mede mogelijk
door de financiële steun van de
Drankencentrale "Wouw" B.V.

